

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209321
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414209321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobkyne: M. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 346,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/121/2014 - 35 zo dňa 10. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 346,- Eur spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 346,- Eur od 21. 07. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 346,- Eur spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 346,- Eur od 21. 07. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., sumu 60,55 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobkyňa sa domáhala istiny 346,- Eur z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, keď zmluva o úvere neobsahovala náležitosti, ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere a z týchto dôvodov ju treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Ak si požičala sumu 350,- Eur, mala zaplatiť len túto čiastku, pričom v skutočnosti zaplatila žalovanému 696,- Eur, pričom rozdiel medzi požičanou sumou a zaplatenou sumou predstavuje bezdôvodné obohatenie. Prvostupňový súd vzhľadom na námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorú námietku vzniesol žalovaný z dôvodu, že žalobkyňu nemožno považovať za spotrebiteľku, primárne skúmal miestnu príslušnosť Okresného súdu Žiar nad Hronom konať vo veci a keďže zistil, že sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a žalobkyňa má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom, príslušným na konanie v zmysle § 87 písm. f/ O. s. p. je Okresný súd Žiar nad Hronom. Z týchto dôvodov ustálil prvostupňový súd, že nebol dôvod postúpiť vec inému súdu v zmysle § 105 ods. 2 O. s. p. Prvostupňový súd vo veci konal v neprítomnosti žalovaného, keďže tento sa na pojednávanie nedostavil a zostal nečinný. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 24. 02. 2011 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/, a preto ju treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pričom prvostupňový súd ustálil, že úver poskytnutý žalovaným je spotrebiteľským úverom a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať náležitosti v zmysle

zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Keďže žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 350,- Eur, táto bola povinná mu vrátiť len 350,- Eur a keďže z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa zaplatila zo zmluvy o úvere sumu 696,- Eur, teda o 346,- Eur viac, žalovaný získal od žalobkyni plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je povinný v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka žalobkyni vydať. Súd sa zaoberal aj otázkou premlčania uplatneného nároku, pričom prvostupňový súd poukázal, že pre plynutie premlčacej doby plynie jednak objektívna lehota, a to trojročná. K zaplateniu došlo dňa 22. 06. 2012, žaloba na súd bola podaná dňa 24. 07. 2014, teda žaloba bola podaná v objektívnej trojročnej lehote. Vo vzťahu k subjektívnej dvojročnej lehote prvostupňový súd dospel k názoru, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a dokázala, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela dňa 03. 01. 2014, kedy predložila zmluvy právnenému zástupcovi a tento ich posúdil a poskytol jej právnu pomoc. Žaloba bola podaná v čase plynutia dvojročnej subjektívnej lehote, súd mal za dokázané, že nárok žalobkyne nie je premlčaný. Vo vzťahu k úrokom z omeškania súd rozhodol v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobkyni ako úspešnej účastníčke konania priznal trovy konania titulom trov právneho zastúpenia, ktoré žalobkyňa uplatnila vo výške 268,40 Eur, súd poukázal na to, že sa jedná v danom prípade o drobný spor v zmysle § 200a ods. 1 O. s. p. s akcentom na to, že cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky z čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Uviedol, že advokát zastupujúci žalobkyňu podáva na Okresný súd Žiar nad Hronom hromadné žaloby a opakujúce sa žaloby, kde v podstate mení len označenie žalobcov a žalovanú sumu, pričom text žaloby ako aj text vyjadrenia v stanovisku žalovaného v žalobe zostáva stále rovnaký. Ide skôr o administratívnu prácu než o odborne právne náročný proces a z týchto dôvodov súd znížil náhradu uplatňovaných trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. Advokát si uplatňoval základnú sadzbu úkonu vo výške 26,56 Eur + 8,04 Eur režijný paušál za štyri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava vrátane prvej porady s klientom, návrh na začatie konania, písomné podanie k vyjadreniu žalovaného a účasť na pojednávaní. Úkony, ako príprava a prevzatie, podanie žaloby a vyjadrenie sú skôr administratívnym úkonom, a preto súd túto odmenu advokáta znížil na štvrtinu. Hodnota úkonu právnej služby vrátane paušálu vo výške 8,64 Eur za tieto tri úkony súd priznal odmenu vo výške spolu 25,95 Eur, za účasť na pojednávaní priznal prvostupňový súd základnú sadzbu vo výške 26,56 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, takže celkové trovy právneho zastúpenia priznal vo výške 60,55 Eur. Pokiaľ si advokát uplatňoval hotové výdavky, a to stratu času účasťou na pojednávaní z Košíc do Žiaru nad Hronom vo výške 187,40 Eur a cestovné z Košíc do Žiaru nad Hronom vo výške 124,04 Eur, tieto trovy súd nepriznal z dôvodu, že žalobkyňa si zvolila advokáta z opačného konca republiky, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, dokonca pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo. Súd aplikujúc ustanovenie § 2 O. s. p. dospel k záveru, že tým, že žalobkyňa si zvolila advokáta z Košíc, hoci mala možnosť zvoliť si aj advokáta v sídle súdu v Žiari nad Hronom, by priznaním hotových výdavkov a cestovného došlo k zneužívaniu práva na úkor inej strany, a preto súd tieto trovy advokátovi nepriznal.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný ako aj žalobkyňa.

Žalovaný napadol rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu, že má za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p., rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

V odvolaní namietal, že žalovaný súdu zaslal písomné vyjadrenie k žalobe, obsahom ktorého okrem iného bola námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom. Žalovanému bolo doručené predvolanie na pojednávanie vo veci na deň 10. 12. 2014, svoju neúčasť písomne ospravedlnil, pričom poukázal na to, že dňa 07. 08. 2014 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, žiadal pojednávanie odročiť, aj napriek náležitému ospravedlneniu neúčasti žalovaného súd prejednal vec bez jeho prítomnosti, čím došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Má za to, že vo veci rozhodoval síce vecne, nie však miestne príslušný súd, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a konanie má inú vadu, ktorá môže mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Žalovaný má za to, že v danej veci je na konanie miestne príslušný Okresný súd Bratislava I s poukazom na ustanovenie § 84 a § 85 ods. 2 O. s. p. Ďalej v odvolaní namietal, že žalovaný už v písomnom vyjadrení zo dňa 07. 08. 2014 vzniesol námietku premlčania. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa môže domáhať v subjektívnej dvojročnej lehote, teda od okamihu, keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobkyni márne uplynula, v žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie premlčacia doba. V odvolaní uviedol, že nárok žalobkyne sa stal premlčaný v subjektívnej a aj objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu, a to dňa 22. 06. 2014. Žalobkyňa sa so žalobou o zaplatenie obrátil na súd až dňa 24. 07. 2014. Navrhol odvolaním napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrh žalobkyne zamietne, prípadne navrhol, aby rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

V zákonom stanovenej lehote voči rozhodnutiu prvostupňového súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľke 75 % náhrady trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby, a to za prípravu a prevzatie vrátane prvej porady s klientom, návrh na začatie konania, podanie k vyjadreniu žalovaného a účasť na pojednávaní, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa“, ktoré konajúci súd vidí v tom, že „advokát zastupujúci žalobkyňu podáva na Okresný súd v Žiari nad Hronom hromadné a opakujúce žaloby, kde v podstate mení len označenie žalobcov a žalovaných sumu, pričom text vyjadrenia k stanovisku žalovaného v žalobe zostáva stále rovnaký a ide skôr o administratívnu prácu než o odborne právne náročný proces“. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil tým, že „súdy dbajú na to, aby nedochádzalo k porušeniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb“. Má za to, že tieto závery prvostupňového súdu nemajú oporu v zákone, sú nesprávne a neboli zo strany súdu odôvodnené tak, aby odôvodnenie korešpondovalo s platnou právnou úpravou. Poukázala na to, že Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o. sa takmer výlučne zaoberá problematikou spotrebiteľského práva. Väčší počet podobných konaní zapríčinený skôr odporcom, tieto spory vznikli pre porušenie zákona zo strany odporcu a hlavne pre ignorovanie snahy navrhovateľa o mimosúdne riešenie sporu. Obdobnosť prípadov je rovnako spôsobená tým, že odporca používa od roku 2001 formulárové (často rovnaké) zmluvy, čo automaticky spôsobuje zdanlivú formulárovú podobnosť žalôb. Zníženie, resp. zvýšenie sadzby je upravené v § 13 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom tieto ustanovenia, ani iné ustanovenia O. s. p. neumožňujú zníženie sadzby z dôvodu „administratívnej“ povahy pri odborne právne nenáročných úkonoch, tak ako to odôvodnil súd. Súd nepriznal žalobkyni ani náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní uskutočnenom dňa 05. 11. 2014 a ani cestovné z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť z dôvodu, že navrhovateľka si zvolila advokáta z opačného konca republiky, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, dokonca pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo a priznaním hotových výdavkov a cestovného by došlo k zneužívaniu práva na úkor inej strany. Tento záver súdu nemožno považovať za správny. Mestá Žiar nad Hronom a Košice nie sú v žiadnom prípade na rôznych koncoch republiky, poukázala na to, že otázkou povinnosti náhrady cestovného a straty času sa už zaoberal niekoľko krát aj Najvyšší súd SR, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/21/2009, ktorý ustálil, že „postup súdu smerujúci k tomu, že z nákladov na právne zastúpenie dochádza k vylúčeniu náhrad cestovného a náhrad za stratu času len preto, že sídlo advokátskej kancelárie sa nenachádza v obvode sídla konajúceho súdu alebo bydliska účastníka konania, nezodpovedá sledovanému cieľu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 142 až § 150 O. s. p. a dotknutá právna úprava o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ústavné konformnému výkladu reprezentovanému Ústavným súdom Slovenskej republiky v tom, že zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania

pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne. K zovšeobecnenému záveru súdu o možnosti využitia služieb Centra právnej pomoci žalobkyňa uviedla, že na splnenie bezplatnej právnej pomoci centrom sú zákonom vyžadované podmienky, ktoré navrhovateľka nespĺňa a v konaní nebol preukázaný opak. Právo na výber advokátskej kancelárie nemôže byť obmedzovaný tým, že si musí vybrať niekoho zo svojho okolia bez ohľadu na to, aké skúsenosti s povahou týchto súdnych sporov tá ktorá kancelária má. Ak by si každý účastník musel vybrať advokáta z obvodu svojho bydliska, bolo by ustanovenie o povinnosť náhrady cestovného a straty času zbytočné. Žalovaný už v čase predžalobnej výzvy vie, kde je sídlo právneho zástupcu navrhovateľa a aké možné trovy z titulu uplatňovania vedenia súdneho konania môžu vzniknúť, pričom nevyhovením predžalobnej výzvy ich vzal na vedomie čo nemôže byť zneužitie práva na jeho úkor tak, ako ho označil súd. Má za to, že nejde o zneužívanie práva navrhovateľky na úkor žalovaného, a teda nebol daný žiaden zákonný dôvod na zníženie náhrady trov konania úspešnej žalobkyne. Navrhla, aby odvolací súd zmenil druhý výrok rozsudku prvostupňového súdu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet právneho zástupcu sumu 268,40 Eur, ako trovy právneho zastúpenia. Žalobkyňa uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,56 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, spolu 34,60 Eur.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

V dôsledku podaných odvolaní krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu vo veci samej podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku týkajúceho sa trov konania rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O. s. p. zrušil a v tejto časti vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. S prihliadnutím na rozsah a dôvody odvolania uvedené v odvolaní žalovaného odvolací súd konštatuje, že sa s rozhodnutím prvostupňového súdu vysloveným v napadnutom rozhodnutí ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto v poukazuje. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k názoru, že prvostupňový súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného, dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Námietku žalovaného, že vo veci konal miestne nepríslušný súd s poukazom na to, že žalovaný už vo svojom písomnom vyjadrení vzniesol námietku nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, nemožno považovať za dôvodnú. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu nepochybne vyplýva, že súd skúmal miestnu príslušnosť Okresného súdu Žiar nad Hronom vzhľadom na námietku žalovaného, pričom zistil, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobkyňa má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom a z týchto dôvodov Okresný súd Žiar nad Hronom je na konanie miestne príslušný v zmysle § 87 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne dospel k názoru, že je miestne príslušným súdom na konanie v zmysle § 87 písm. f/ O. s. p., podľa ktorého popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný a súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Predmetom konania bol spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, keď žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vzhľadom k tomu, že na základe zmluvy o úvere, ktorá zmluva má charakter spotrebiteľského úveru, zaplatila žalovanému bez právneho dôvodu sumu 346,- Eur, ktorá istina bola predmetom súdneho sporu. Z týchto dôvodov preto námietku žalovaného, že vo veci konal miestne nepríslušný súd, nemožno považovať za dôvodnú. Rovnako nemožno považovať za dôvodnú ani námietku žalovaného, že tým, že súd napriek náležitému ospravedlneniu neúčasti žalovaného prejednal vec bez jeho prítomnosti, došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalovaný bol na pojednávanie, ktoré súd určil na deň 10. 12. 2014, riadne predvolaný, keď predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 31. 10. 2014, pričom bola zachovaná lehota v zmysle § 115 ods. 2 O. s. p. Je síce pravdivé tvrdenie, že

žalovaný sa písomne z účasti na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 08. 12. 2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 09. 12. 2014, pričom však ospravedlnenie z neúčasti neobsahovalo návrh na odročenie pojednávania v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 a 3 O. s. p., preto prvostupňovému súd nič nebránilo, aby vo veci na pojednávaní dňa 10. 12. 2014 v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. konal a vo veci aj rozhodol. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že postupom súdu, tým, že vo veci konal a na pojednávaní dňa 10. 12. 2014 rozhodol, nebola vzhľadom už na hore uvedené odňatá možnosť žalovanému konať pred súdom. Odvolací súd teda dospel k názoru, že odvolacia námietka žalovaného, že mu prvostupňový súd nerozhodnutím o jeho námietke miestnej nepríslušnosti na prejednanie a rozhodnutie vecí a súčasne uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom, nie je dôvodná. Z ustanovenia § 167 ods. 1 druhá veta O. s. p. síce vyplýva možnosť súdu o podmienkach konania (t. j. vrátane miestnej príslušnosti) rozhodnúť vo forme uznesenia, Občiansky súdny poriadok však v ustanovení § 105 ods. 1 a 2 O. s. p. nezakotvuje povinnosť súdu rozhodnúť o podanej námietke účastníka konania o nedostatku miestnej príslušnosti súdu na prejednanie a rozhodnutie vecí, keď výslovne zakotvuje len povinnosť súdu svoju miestnu príslušnosť skúmať a v závislosti na výsledok tohto skúmania neodkladne postúpiť vec inému súdu bez rozhodnutia alebo pokračovať v konaní o podanom návrhu. Ako už je uvedené vyššie, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd skúmal na námietku žalovaného svoju miestnu príslušnosť a dospel k záveru, že je miestne príslušným na prejednanie a rozhodnutie vecí, pričom svoj názor v odôvodnení rozsudku aj primerane vysvetlil. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalovaného boli, tak ako to vyplýva zo spisu, splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p., pretože názor riadne a včas predvolaného účastníka konania o nesplnení podmienok konania (vrátane nedostatku miestnej príslušnosti na konanie) nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Postupom prvostupňového súdu v súlade so zákonom tak nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. K poslednej námietke - dôvodu odvolania žalovaného, keď tento poukazoval na to, že v priebehu prvostupňového konania vzniesol námietku premlčania, má za to, že nárok žalobkyne z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sa stal premlčaný v subjektívnej a aj objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu, a to dňa 22. 06. 2014, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd sa nepochybne zaoberal vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku zo strany žalovaného v priebehu prvostupňového konania. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu názoru, že v súdnej veci žaloba bola žalobkyňou podaná tak v subjektívnej dvojiročnej premlčacej lehote ako aj v objektívnej trojiročnej premlčacej lehote. Na okolnosť začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, z ktorého dôkazu nepochybne vyplýva, že o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného sa žalobkyňa dozvedela začiatkom roku 2014. Pokiaľ teda podala žalobu na súd dňa 24. 07. 2014, bola žaloba podaná aj v priebehu plynutia objektívnej trojiročnej premlčacej lehoty, čo je zrejmé z predložených písomných dokladov. Prvostupňový súd teda správne ustálil, že nárok žalobkyne premlčaný nie je. Keďže súd vo veci samej vecne správne rozhodol, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanej istinu 346,- Eur spolu s príslušenstvom, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia, z dôvodu vecnej správnosti potvrdil v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne voči výroku prvostupňového súdu, ktorým rozhodoval o trovách konania, keď prvostupňový súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi na účet právneho zástupcu žalobkyne sumu 60,55 Eur ako trovy právneho zastúpenia, pričom o trovách konania rozhodoval aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 150 ods. 2 O. s. p., odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vo veci správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalobkyňa v konaní bola v plnom rozsahu úspešnou účastníčkou konania a vzniklo jej právo na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. Treba tiež prisvedčiť, že v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže súd ich nepriznať alebo znížiť. Odvolací súd však má za to, že dôvody, pre ktoré prvostupňový súd znížil trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby na súd a písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, nemajú oporu v ustanovení § 150 ods. 2 O. s. p., keďže podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. trovy konania v drobných sporoch môže súd nepriznať alebo ich znížiť len s prihliadnutím na neprímeranosť voči pohľadávke, ktorá je predmetom súdneho sporu. Je potrebné prisvedčiť žalobkyňi, že väčší počet podobných konaní je zapríčinený existenciou zmlúv obdobného

charakteru, pričom z rozhodovacej činnosti súdu je odvolaciemu súdu známe, že prípravu zmlúv obdobného charakteru zabezpečoval žalovaný. Pokiaľ teda z takto uzavretých zmlúv sa spotrebiteľia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia, možno ustáliť, že existenciu obdobných súdnych sporov spotrebiteľa, a teda ani žalobkyňa, nezavinili. Vzhľadom na tento stav sa odvolaciemu súdu javí za nenáležité nepriznanie trov konania dôvodiť tým, že sa jedná o nenáročné „skôr administratívne“ podania prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne, rovnako odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ prvostupňový súd priznal žalobkyni trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby, a to účasť na pojednávaní právneho zástupcu žalobkyne dňa 10. 12. 2014, avšak nepriznal hotové výdavky a náhradu za stratu času v zmysle § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z dôvodu, že žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v súdnom konaní advokáta so sídlom v Košiciach, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, dokonca pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo, nemá takéto právne posúdenie súdom prvého stupňa oporu v ustanovení § 150 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd pokiaľ pristúpil k právnomu posúdeniu výšky trov konania podľa § 150 ods. 2 O. s. p., pričom uviedol dôvody tak, ako je to už uvedené vyššie, pre nepriznanie a resp. aj zníženie trov konania vo vzťahu k jednotlivým úkonom právnej služby, nepostupoval dôsledne v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. Prípadnú účelnosť trov právneho zastúpenia v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd vôbec neuviedol. Z týchto dôvodov rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k trovám konania je nepreskúmateľné, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Pokiaľ však prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia okrem iného poukázal aj na to, že v Žiari nad Hronom existuje pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo, čo navodzuje dojem, že žalobkyňa mala využiť služby Centra právnej pomoci, v tejto časti prvostupňový súd ani riadne nezistil skutkový stav, keď z obsahu spisu vôbec nevyplýva, či žalobkyňa by spĺňala podmienky pre poskytnutie bezplatnej právnej pomoci Centrom právnej pomoci, ktorú skutočnosť žalobkyňa v podanom odvolaní aj namieta. Teda, z týchto dôvodov vo vzťahu rozhodnutia k výroku o trovách konania existuje aj dôvod, pre ktorý bolo rozhodnutie prvostupňového súdu v časti trov konania zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Na záver odvolací súd poukazuje na to, že obsahom spisu je aj výzva na vrátenie plnenia zo strany žalobkyne k žalovanému (v spise na č. I. 5), pričom existencia tejto výzvy žalovaným v konaní žiadnym spôsobom spochybnená nebola, z týchto dôvodov možno prisvedčiť námietke žalobkyne v podanom odvolaní, že ešte pred podaním žaloby vo veci samej žalovaný mal vedomosť o tom, že žalobkyňu zastupuje právny zástupca JUDr. Peter Rybár, s.r.o. a že nevyhovením predžalobnej výzvy si musel byť vedomý, že je možné, že v súvislosti s uplatnením žalovanej istiny vzniknú možné trovy z titulu uplatňovania vedenia súdneho sporu a za danej situácie nemožno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že by išlo o zneužívanie práva žalobkyne na úkor žalovaného. Rovnako nemožno žiadneho účastníka konania obmedzovať vo výbere právneho zástupcu, pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd musí vždy náležite aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a v prípade, že sa jedná o drobný spor, môže súd v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O. s. p. za situácie, že by trovy konania boli neprimerané voči pohľadávke, znížiť alebo ich nepriznať, avšak vždy len v intenciách týchto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Keďže odvolací súd rozhodnutie v časti náhrady trov konania zrušil a v tejto časti vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, o trovách odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania súd prvého stupňa v novom rozhodnutí. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.